Jézus Urunk tanítása

2025. december 5.

Jézus Krisztus Urunk:

…testvéreimet a mai napon, akik elzarándokoltatok e helyre a meghívás jelenlétében.

S köszöntöm mindazokat, akik lélekben vannak jelen, s megpróbálnak veletek eggyé válni az engesztelésben és a Golgotán.

A mai nap tanítása, az arról szólt, hogy meghívom a megfáradtakat és a terhek alatt görnyedteket, hisz egyre többen és többen, akik azt mondjátok: „Megfáradunk, Uram, vagy elfáradunk, és nehéz terhet cipelünk. Nem tudjuk, hogyan és miképpen a mindennapok jelenlétében tovább haladni.”

De ez a tanítás, ez arról szól, hogy a meghívást Én azért nyújtom felétek, hogy tudjatok hinni és bízni a kegyelemben. Mert itt mi a legfontosabb mondanivalója ennek a tanításnak? Hogy tanuljatok Tőlem, mert szelíd vagyok és alázatos. És ha ezeket meg tudjátok érteni, hogy valójában mit jelent a szelídség és az alázatosság, hogy elfogadod a felebarátot, testvéredet, nem akarod megváltoztatni a te saját elképzelésedre, megpróbálsz vele együttműködni az imában, az engesztelésben, a jelenlétben, a munkában. Hisz sok mindent fel lehet sorolni ehhez a részhez. De az az igazi testvér a szelídségben és az alázatosságában, ha nem csak ő a valaki, és mindenkinek ő akarja megmondani, hogyan és miképpen alakítsa ki az életét.

Én, Jézus Krisztus Uratok példát adtam ebből a tanítványaimnak és a nép sokaságának, akik követtek Engem. Mert meghívom őket, hogy kövessenek, és tanuljanak. A tanulásban pedig legyenek alázatosak a felebaráti szeretetben, és szelídek a kegyelem elfogadásában. És hogy ha ezek jelen vannak rajtatok és bennetek az elfogadás részében, akkor érzitek, hogy: „Igen, Uram, Te valóban meghívtál, és akkor nemcsak megfáradt vagyok, és nemcsak terhek alatt görnyedezek, hanem ki tudok egyenesedni, erőt meríthetek a Te jelenléted tanításából, és elfogadom mindazt, ami körülvesz a mindennapokban.”

Mert ugye ebben a tanításban nem hosszú, de minden mondatban vannak megkapaszkodó szavak, amelyből erőt meríthetsz. Mert ugye: „Jöjjetek Hozzám, akik megfáradtatok, s akik terhek alatt görnyedtek. Tanuljatok Tőlem.”

Milyen szép ez, ugye, hogy tanulhattok Tőlem, és Hozzám tartozhattok, és követhettek a mindennapokban?

S utána ugye folytatódik: „Mert az Én igám édes, és az Én terhem könnyű.”

Ezt sokan sokféleképpen értelmezik, hogy hogyan lehet egy iga édes, és a teher könnyű.

Tehát ha nem egyedül vagy jelen, és nem egyedül hordozod, megnyitod szívedet a kegyelemez, hogy megerősödhessél lelkedben, mert itt az is jelen vagy, hogy lélekben megerősödve, akkor már nem érzed, hogy a teher nagyon nehéz lenne, és az iga elbírhatatlan, hanem érzed a kettő között a különbséget, hogy hogyan és miképpen fogadd el ezeket a kegyelmeket a mindennap jelenlétében.

Fontos, hogy érezzétek, hogy a lélek, amely erőt ad, ami által haladhatsz, ami által változhatsz, az legyen a kegyelem forrása az elfogadásban, és akkor már nemcsak terhek alatt görnyedsz, hanem érzed a felüdülést a szeretetben. Mert a kegyelem változtathat rajtad, benned. De ezeket mind meg kell élni, fel kell ismerni, és tudni kell elfogadni, hogy a változás útja mindenkinek jelen van. De hogy ki fogadja el, és indul el rajta, az rajtatok múlik, testvérem. Én a segítséget megadom hozzá, de ezt nektek kell felismerni, elfogadni, és elindulni rajta. S akkor érzitek, hogy valóban a lélek megerősödik, és változik általa sok minden. A tanítás által is, és a kegyelem által is, amely ma a megfáradottaknak és a terhek alatt meghívottaknak szól.

Én ma hívást adok testvéreim felé. Akiknek nyitott a szíve, és működik a lelke, az felismeri ezt a hívást, és elfogadja szívébe, megengedi a Szentlélek által a működést a kegyelemben, a változásban, az elindulásban. S akkor tudom, hogy hova tartozom, tudom, kinek a testvére vagyok, és tudom, kinek a gyermeke. És ez által ki tudom alakítani a mindennapi életemet e kegyelem-szeretet által.

S akkor már nincsen teher és iga, mert érezzük, hogy hogyan változtunk meg, hogyan fogadtuk el, és hogyan engedtük meg, hogy működjön rajtunk és bennünk a mindennapokban, hogyan fogadom el a felebarátot, a testvért, a családtagot, a rokont, az ismerőst.

Ez mind-mind jelen van a mindennapi életetekben, csak nem mindegy, hogy hogyan érzitek egymás iránt a kegyelmeket a szeretet által a mindennapokban. Hogy számíthattok, ugye, egymásra, bízhattok egymásban, és megkaphatjátok a segítségnyújtást a kegyelem által.

A második tanítás is szintén ehhez hasonló, mert itt pedig arról van szó, hogy ugye jelen vannak a főpapok és a nép vénjei, akik sok mindent nem úgy akarnak elfogadni, ahogy a tanítás által jelen van. S ekkor azt mondom, hogy:

– Azok az igazi testvéreim, akik elfogadják a tanításomat, és tettekre váltják, tettekben gazdagodnak, és tettekben segítenek.

Mert ugye a főpapoknak és a nép vénjeinek Én is feltettem egy kérdést, mert ahogy ők visszakérdeznek, most Én is kérdéssel válaszoltam feléjük, és

megkérdeztem tőlük, hogy mi a véleményük erről a tanításról, amit most hallani fogtok.

S akkor elmondottam nekik, hogy jelen van egy ember, akinek van két fia. Oda megy ugye az egyikhez, megkéri őt, hogy:

– Menj, fiam, ki ma a szőlőbe dolgozni.

Tőle a válasz:

– Most nincs kedvem. Nem megyek.

De később megbánja, és elmegy, és dolgozik a szőlőben.

Ugyanúgy oda ment a másik fiához, és azt is megkérdezte:

– Fiam, menj ki ma dolgozni a szőlőbe.

– Igen, uram, majd megyek.

De valójában nem ment.

Akkor megkérdeztem a főpapoktól és a nép véneitől, hogy ki teljesítette e kérést a meghívásban.

S ekkor válaszoltak, hogy:

– Az első.

S erre Én, Jézus Krisztus Uratok így szóltam feléjük:

– Vigyázzatok, mert a vámosok és az utcanők kikerülnek benneteket, és előbb jutnak be Isten Országába.

Mert ugye eljött János, hogy hirdesse a megtéréshez az igazságos útján a népnek az Ő eljövetelét. De nem hittek neki, nem fogadták el, és a vámosok és az utcanők, azok elfogadták, és hallgattak szavára. De a főpapok és a nép vénei? Jelen voltak, látták, megtapasztalták, és mégsem hittek Jánosnak, és nem fogadták el, hogy megtérjenek, és lelkükben gazdagodjanak.

Fontos ezen elgondolkodni, hogy Én, Jézus Krisztus Uratok, mikor azt mondom, hogy a meghívásban az az igaz testvérem, aki felismeri, és az után tettekre váltja a tettekben, ahogy ez az apa gyermeke, ugye először lehet, hogy nem is figyelt annyira, mi a kérdés feléje, nagyon gyorsan döntött, és válaszolt, hogy: „Nincs kedvem. Nem megyek.” De csak utána valami megmozdult a bensőjében, s elgondolkodott. Megbánta az előtte lévő mondatait, szavait, és elindult, hogy dolgozzon. S ezért ő volt az, aki tettekre váltotta az atya kérését a felismerésében.

Hányszor és hányszor tőletek is kérnek valamit, és nem mindig a családtag, a rokon, a barát, hanem néha csak egy ismerős, vagy egy lelki társad, vagy egy imádkozó testvéred, ha csak egy fohászt vár tőled, és ha te ezt tettekre tudod váltani a segítség, kegyelem által, akkor már érzed szívedben az öröm kegyelmét, amely megerősít a mindennapokban. Hisz most a várakozás ünnepét élitek, nyitott szívvel és lélekkel, hogy a szeretet költözzék minden ember szívébe, és működjön rajta, benne. És akinél úgy látjátok, hogy elkeseredett, elszomorodott, elbágyadt, valami hiányzik neki talán, akkor ilyenkor gondold: „Talán a szeretet nincs meg szívében és az ő lelkében. Hát tettekre váltom a cselekedetemet, hát imádkozom, kérem számára is a szeretet kegyelmét a megerősítésben, a felismerésben.” S ezért

nem kell, nem tudom, mit kiadnotok, csak meg kell nyitni szíveteket, és a szívvel együttműködve egy fohászt elmondani, és kérni számára a szeretet kegyelmét, hogy ő is nyissa meg szívét, tudja befogadni, s engedni, hogy működjön rajta, benne. És mennyivel jobb így érezni, hogy „jelen a kegyelem, és működik a kegyelem még általam is, ha tudok hinni és bízni a szeretet jelenlétében, és akkor valóban tettekre tudom váltani a mindennapom jelenlétében". Lehet, hogy csak egy kérés, lehet, hogy csak egy segítségnyújtás, lehet, hogy csak egy ölelés kell. Nem nagyokat várnak, de mégis, ha ezeket az aprókat észre tudjátok venni a felebaráti szeretetben, és ti is tettekre váltjátok, mert elgondolkodtok, mint ahogy az apának a gyermeke, s utána ugye megbánta, lehet, hogy még bocsánatot is kért ugye, így is lehet mondani. De a megbánás jelen van. És utána elmegy, hogy tettekre váltsa azt, amit az atya kért tőle.

Tőletek is kér az Atya, tőletek is kér a Fiú, s ezeket mind nektek kell felismerni, elfogadni, és az által tettekre váltani, hogy működjön rajtatok, bennetek a szeretet jelenlétében. És akkor a szeretet ünnepe e várakozás felkészülésében megfoghatja számotokra azt a szeretetet, amire vágyakoztok, amivel betöltekeztek, és ami által érzitek, hogy nincs hiábavaló kérés, fohász, felajánlás, mert idővel minden meghallgatásra talál e tettek által, amiről tanítottalak, amit átadtam nektek, ami által ti is testvéreim vagytok a mindennap-jelenlét szeretetében.

És akkor, ahogy széjjelnéztek, és örültök egymásnak, így tudjatok örülni a szeretet ünnepén is, hogy szívetek megteljen e szeretet-kegyelemmel, és erőt adjon a mindennapok jelenlétében. S akkor a fájdalmat, a bánatot, a szomorúságot, a nehézséget, a megpróbáltatást, a kitaszítottságot egy kicsit át tudjátok tenni önmagatokból, és megengedni, hogy a szeretet költözzék és működjék rajtatok, bennetek a felebarát felé, a testvér felé, a család felé, a rokon felé, az ismerős felé. Hisz ugye annyi sok mindenkit fel lehet sorolni, akiknek te is áraszthatsz szeretetet, mert te már befogadtad, „akkor én is megnyitom szívemet, egy öleléssel átadom a szeretetemet, hogy megerősödve a mindennap jelenlétében". S akkor a tettek működnek a cselekedetek révén e meghívásban, a küldetés követésében, a szeretet és kegyelem elfogadásában.

Így áradjon reátok kiválasztott Mária által áldásom, hogy felkészülve a várakozásban a szeretet ünnepére, hogy valóban szeretet lakozzék szívetekben, lelketekben, és engedjétek meg, hogy működjön rajtatok és bennetek.

Az Atya, a Fiú, a Szentlélek.

A Szentlélek kegyelme áradjon reátok, töltse be szíveteket, lelketeket, hogy felkészüljetek e várakozásban a szeretet ünnepére, hogy elfogadhassátok a szeretet kegyelmét, és majdan érezni, látni, hogy mikor kell tettekre váltani a meghívásomban, a küldetésemben és a követésemben.

Jelen lévő testvérek:
Dicsőség Neked, Istenünk!